

Vis A Vis

MEDEDELINGEN VAN DE STICHTING FAMILIE VIS VAN ZAANDIJK

Een dubbele 25-jarige bruiloft

48

INHOUD

406	Een dubbele 25-jarige bruiloft
407	Wie sraift, blaift
410	Archief Vis
411	Inleiding tot reisverslag
412	Een 'reisbeschrijving van mijn eerste reisje langs de Rijn'
414	Mutaties Jacob Vis
414	Sanne Engelina Vis Rothmans

Ter gelegenheid van het 25-jarig huwelijk van Hendrik Boekenoogen met Jacoba Cornelia Vis en Jan Vis Albertsz. met Cornelia Margaretha Agatha Schoute is het A B C aangeboden.

1 mei 1890 was een trouwlustige dag en bijzondere dag in de Zaanstreek, want in Wormerveer werd op die dag het huwelijk gesloten tussen Jan Vis Albertsz. met Cornelia Margaretha Agatha Schoute, terwijl in Zaandijk het huwelijk plaatsvond tussen Hendrik Boekenoogen en Jacoba Cornelia Vis.

Jan Vis (1863-1928), zou de volgende dag 27 jaar worden, terwijl zijn bruid 21 jaar oud was. Zij woonde aan de Zaanweg te Wormerveer, waar haar vader firmant was van de cacao- en chocoladefabriek Fa. Erve H. de Jong.

Jan Vis werd geboren in het ouderlijke huis van de familie Vis, gelegen aan de Zaanweg naast de Noordersluis te Wormerveer. Al op driejarige leeftijd overleed zijn vader aan TBC, zodat zijn opvoeding geheel op de schouders kwam te rusten van zijn moeder ►

Wie schraift, blaift

Enigszins vertraagd ontvangt U Vis A Vis nummer 48 met artikelen over vroegere gebeurtenissen, maar ook over de komende activiteiten van onze stichting.

Op 15 september van dit jaar zal een reünie plaatsvinden in Wormerveer. Plaats van samenkomst is waarschijnlijk Café Batavia in de voormalige rijstpellerij aan de Veerdijk te Wormer, vlak bij de Zaanbrug. Een spreker zal ons vertellen over de geschiedenis van Wormerveer, de opkomst van de rijstpellerij en de relatie met de Familie Vis. In het volgende nummer komen wij hier uitgebreid op terug.

Jaap Kuyt beheert nu het merendeel van de archieven die zich vroeger bij Dirk Vis en Jacob Vis bevonden.

Onze vorige voorzitter Piet Vis heeft zich altijd geweldig ingespannen om de Vis A Vis te vullen met interessante artikelen. Binnen het bestuur leven veel ideeën voor interessante artikelen, maar ik wil graag een oproep doen aan u allen tot het opschrijven van herinneringen en bijzondere gebeurtenissen van naaste familieleden, ouders of grootouders. Ook beschrijvingen van foto's zijn van harte welkom. Nu nog bestaat er bij velen herinneringen aan gebeurtenissen die de moeite zijn om vast te leggen, die wij als kinderen hebben meegemaakt. Kortom: Wie schraift, blaift.

LAURENS VIS JZN.

▼ VERVOLG VAN 25-JARIGE BRUILOFT

Maria Laan (1836-1903). Volgens zijn eigen levensbericht ¹ had hij een zwakke gezondheid, was veel ziek, maar hij was toch een vlugge leerling en doorliep de 5-jarige HBS in Zaandam in vier jaar en behaalde als 17-jarige bovendien de Jasykoff-prijs als beste leerling van de school.²

Op 17 augustus 1880 kwam hij op het kantoor van zijn ooms Laan, de Firma Wessanen en Laan, juist één maand na het verbranden van de rijstpellerij “de Unie”. Vanaf 1882 kwam hij onder de hoede van zijn oom Cornelis Laan (1840-1912) die de rijstpellerij dreef, “en zoo is het gebleven”. Tot het uitreden van zijn oom in 1903 heeft hij nauw met hem samengewerkt en daarna werd hij verantwoordelijk voor de hele rijstpellerij, die tot aan de Eerste Wereldoorlog een zeer grote bloei doormaakte.

Hendrik Boekenoogen (1863-1933) was de zoon van Lucas Frederik Boekenoogen (1830-1906) en Agatha

Bijschriften

Maria Van Gelder (1831-1919). Hij was dus even oud als Jan Vis en in de kleine Wormerveerse gemeenschap zullen zij elkaar van jongsaf aan goed gekend hebben. Waarschijnlijk zaten zij bij elkaar in de klas op de lagere school en beiden genoten een doopsgezinde opvoeding. Zijn vader was olieslager met de molens De Eenhoorn, De Zon aan het Zuideinde en de Moeriaan aan de overzijde van de Zaan. Zijn oom Gerrit Jacob Boekenoogen was de bekende schrijver van “De Zaansche Volkstaal”.

Na 1894 nam hij de in 1848 gestichte zaadhandel in peulvruchten en fijne zaden over van zijn oom G.J. van Gelder, die werkte vanuit het pakhuis Amsterdam aan de Zaanweg. Na de sloop van de molen de Eenhoorn in 1906, welk tijdstip wellicht samenhang met het overlijden van zijn vader, liet hij op die plek het pakhuis (later fabriek) De Eenhoorn bouwen en vervolgens het pakhuis De Zon.

Volgens het rijmdicht letter B woonden zij eerst “op de sluis”, daarna op de Stationstraat, maar rond trokken zij in een prachtig huis aan de Wandelweg naast het Wilheminapark, met een daktuin, mooie betimmeringen en een schitterende bibliotheek. Als klein kind speelde mijn moeder daar vaak ondermeer op zolder, waar zij als verlichting wel kaarsen mochten branden, maar niet aan het elektrische lichtknopje zitten, want dat vond oma Boekenoogen-Vis veel te gevaarlijk. ▶

Bijschriften

A, B, C.

aangeboden ter

gelegenheid van

het 25-jarig huwelyk

van

Hendrik Boekenoozen

met

Jacoba Cornelia Vis

en

Jan Vis Alberts.

met

Cornelia Margaretha Agatha

Schoute.

- ▼ **A B C**
 aangeboden tergelegenheid van
 het 25-jarig huwelijk van
 Hendrik Boekenoogen met Jacoba Cornelia Vis
 en Jan Vis Albertsz. met
 Cornelia Margaretha Agatha Schoute
- A =** het **Aardige** van het feest
 dat er 25 jaar geleden 2 bruiloften zijn geweest
 het was in 1890 op den eersten Mei
 dat dié 4 menschen “ja”zei-en
- B =** de familie **Boekenoogen-Vis**, een der paren
 die, evenals nu, bruiloft vieren voor 25 jaren.
 het eerst woonden ze op de Sluys,
 daarna was op de Stationstraat en
 nu op de Wandelweg hun huis
- C =** **Coba** en **Cor**, de twee bruiden
 die hebben heel wat te beduiden
 ze willen erg graag op reis
 en 't allerliefst nog naar Parijs
- D =** **Dirk**, de knecht der familie vis
 die er reeds vele jaren trouw is
 hij kan keurig gordijnen ophangen
 en wordt op Kerstmis door de Overste vervangen
- E =** het **Eten**, dat mij uitstekend smaakt
 het is dan ook “gracieuus”klaargemaakt
 en je kunt er op aan, het is gewis
 dat de laatste hand er niet aan vergeten is
- F =** de **Flageolets** van G.J. van Gelder uit Wormerveer
 Andere flageolets kosten altijd meer
 en toch zijn deze lekkerder in 't gebruik
 en ieder, die ze proeft, zegt: “Wat zijn deze puik”
- G =** onze geliefde, kleine **Guda** Duyvis
 waarop de één zoowel de ander erg trotsch op is.
 verleden 3 april is haar eerste verjaardag geweest
 want het vorig jaar vierden we haar geboortefeest.
- H =** de **Herman Heijenbrock** woede van Pa
 en voor hem was dit lang geen scha
 hij schildert vulkachels, enzovoort
 tenminste alles wat tot dat genre behoort
- I =** de **Ingenegerens**, die hier vele jaren
 Met Groote- en Kerstvakanties waren,
 Ze speelden dan op zolder met de spoor
 Jan Raasdonder, M.L. Rilbil. Prachtig hoor!
- J =** **Jan** in't biljarten een heele piet
 tenminste volgens hem, want als er iemand bij is, gaat
 het niet
 hij fuift veel en komt dan in W om z.g. op te knappen
 en bij feestelijke gelegenheden mag hij het hooi knappen
- K =** de **Koog**, daar wonen o.a. Miep
 en Masa, die 'snachts op stoelen sliep
 de heer des huizes is Teewis Duyvis
 terwijl Guda er de jongste spruit is
- L =** **Louis Michet** en **Lorenz Steiner**, ons wel bekend
 De één reed ons van Interlaken naar Brunnen een heel end
 De ander is met ons over de Klausenpas gegaan
 Aan zulke koetsiers op reis heb je wat aan
- M =** **Ma**, ze loopt dikwijls met een echt Fransch hoedje naar **Miep**
 b.v. toen die haar als noodhulp riep
 ze zegt o.a. “Nou, dat geloof ik niet”
 en de Kamerol ... o, nee Fransche Gouvernantes is haar
 lievelingslied
- N =** de **Nare** dingen van Pa, zoals voetbal,
 motorfiets en ik weet wat niet al
 hij heeft 't nooit gedaan, er nooit op gezeten
 en toch wil Ted er niets van weten
- O =** de **Overste**, die der familie Vis
 Omdat er nog een andere overste is
 Bontenakel is zijn naam
 Maar het is jammer dat hij zich niet Baron Arckel
 noemen kan
- P =** **Pet**, o nee, ik bedoel **Pa**
 En Piet de grote vriend van Ma
 Verder de plas waarin Pa Miep lei
 En het plezier, dat we hebben van 17 April – 1 Mei
- Q =** **Quadrille**avondje om de 14 dagen
 Maar over het strict houden daarvan mag je wel eens
 klagen
 't geld, dat ze wonnen, doen ze in een kas
 Want op een avond in A'dam, komt hun dat wonder-
 goed te pas
- R =** de **Raad**, die ik u geef
 Dat het bruidspaar nog lang leef
 En ik hoop U na 25 jaar
 Te zien als het gouden bruidspaar
- S =** **Stien**, één van Ma's vriendinnen
 Eén, die wat met haar (2 bet) kan beginnen
 Ze heeft een pot azalia's gegeven
 Opdat het bruidspaar lang leve
- T =** het bij het bruidspaar geliefde **Trik-Trakken**
 Of zoals zij dat kort noemen “bakken”
 Er is een manier van Teewis
 Terwijl de andere de “gewone” is
- U =** de **Unie**, de rijstpellerij
 En de Unies van de bruidsparen erbij
 De één bestaat 150 jaar
 De anderen 25 nog maar

V = de familie Vis
Die hier ook tegenwoordig is
Ze gaan gedurende vele jaren
's Zondags met de Viking varen.

W = de Warmwaterkraan, waarvan Pa zo schrikt
Als Tinus die open doet, want geheel onthikt
Is deze in zijn slaapje gestoord,
Zodra hij het briesen en snuiven van Pa in bad hoort

X = de X- of Röntgen-stralen, ze zijn duur
En dat bekwam Pa eens zuur,
De dokter had ze niet in voorraad, wat deed die man
Wel, hij zette de arm er glad verkeerd a(a)n

Y = de Ysel, daaraan ligt de Steeg
Met Pinkster brengen we daar een oproer te weeg
We komen dan met een 25 bij elkaar
En gezellig als 't er is, verbazend, daar

Z = de Zilveren Bruiloft, 17 april begonnen,
we hebben er heel wat voor verzonnen
want het gebeurt meestal maar éénmaal in iemands leven
dat hij zijn **Zilveren** feest kan geven

- 1) "Enige aantekeningen van Jan Vis Albz".
- 2) Brief, aanwezig in het boekje dat was verbonden aan de Jasykoff-prijs, S. Vissering, "Herinneringen, studien en schetsen", 1863.

Het Archief Vis

De ontstaansgeschiedenis van de Stichting – althans het eerste deel daarvan – heeft U kunnen lezen in Vis A Vis nr 39 (pag 234-237). De verschijning van Vis A Saandyk was in de eerste plaats het werk van Dirk Vis (de auteur) in samenwerking met Jacob Vis JCz.. Deze twee heren waren dan ook de ijzeren tandem, de spil van onze op 23 augustus 1972 opgerichte Stichting 'Familie Vis van Zaandijk'. Dirk had daartoe veel materiaal verzameld, zoo ook Jaap Vis, later aangevuld met 'stukken' van familieleden. Toen Dirk in 2002 overleed moest het huis ontruimd worden en kreeg ik het vriendelijke verzoek al het materiaal betreffende de Stichting op te halen.

Annie Vis Honig, de weduwe van Jaap Vis overleed dit jaar. Mij werd verzocht ook het archief van Jaap Vis op te halen. Alles bij elkaar leverde dat een hoeveelheid archiefmateriaal op (inclusief alles wat al bij het DB aanwezig is) van ruim 10 meter!

Het archief bevindt zich nu voor het merendeel bij Jaap Kuyt

Een voorlopige inventarisatie: Hieronder is bijvoorbeeld al het materiaal, gebruikt bij de totstandkoming van het 'Geschied- en stamboek der familie Vis', uitgegeven in 1899 door G.J.Honig en J.C.Vis [Vlae], verder vele officiële (notariële) akten, e.a. belangrijke stukken (en correspondentie) over de werkzaamheden der 'Vissen' i.v.m. hun zakelijke aangelegenheden. Een deel daarvan heeft Dirk in Vis A Saandyk verwerkt. Ook zijn er heel veel foto's – honderden en nog meer zoals portretten, maar ook groepen, molens, huizen industrieën etc.), heel oud tot vrij recent – enige meters plank, die allen om nadere bestudering vragen. Uit het archief blijkt wel dat de (Zaandijker) Vissen niet alleen harde werkers waren met een ware

Dirk Vis en Anna Vis Honig voor het laatst bij elkaar (najaar 2000) in Bergen Binnen. Dirk overleed 20 september 2002 Annie 8 maart 2006. ze zou dit jaar (25 november) 100 jaar oud geworden zijn.

handelsgeest (de meeste waren fabrikanten, zaagden hout, deden in olie of granen, waren commissionair, vaak in het bezit van talloze molens, of later –stoomfabrieken.), ook het 'goede leven' schuwden ze niet. Talloze liederen, sketches (greentjes), voordrachten, menu's, etc. (meer dan 100 in tal!) tijdens huwelijken en partijen getuigen daarvan..

Verder waren de 'Vissen' zeer reislustig. Nu zijn reisverslagen typisch geschikt voor publicatie. In Vis A Saandyk zijn al diverse reisverslagen opgenomen. [p 185 en 307]

Maar ook na 1972 kwam veel materiaal 'los', kopie dus voor de Mededelingen' –later 'Vis A Vis'. Voor een verslag van een reisje van Jacob Vis met o.a. zijn vrouw Aaltje van Bergen en haar gezin in 1809- zie 'mededelingen nr. 8-10, En een verslag van een reisje naar Parijs in 1857, zie de nr's 12, 15, 17 en 32.

Reisverslag van Jacob Cornelis Vis

INLEIDING

Na enig speurwerk bleken er in het 'archief Vis' nog ongepubliceerde reisverslagen te zijn, zoals de 'Reisbeschrijving van mijn 1^e reisje langs den "Rijn", in augustus 1891 opgetekend door Jacob Cornelis Vis (Vlae), de mede-auteur dus van het Stamboek uit 1899.

Maar eerst iets over het gezin van deze Jacob Cornelis Vis., zoon van Jacob Vis | Cz.

Jacob Vis Cz (Vla) -Ko Kees genaamd-, was een van de 50(!) kleinkinderen van Jacob Vis en Aaltje van Bergen. De kindersterfte was in die tijd hoog, toch hebben 35 daarvan de volwassen leeftijd bereikt. Onder deze kleinkinderen waren er 7 met de naam 'Jacob Vis' waarvan er 6 op Zaandijk woonden! Om deze uit elkaar te houden werd de (voor)naam van de vader erbij vermeld. Zo waren er in de 2^e helft van de 19^e eeuw Ko Jans, Ko Dirks, Ko Piet, Ko Kees, Ko Gerrits en Ko Willems in het dorp Zaaijk. Met zijn vader dreef Ko Kees de houthandel Cornelis Vis en Zn.

Maar ook op bestuurlijk en cultureel gebied was hij present op elk mogelijk terrein: Gemeenteraadslid, wethouder, overman en gecommitteerde, later ook penningmeester van het Brand-assurantiecontract. Op cultureel en sociaal terrein: lid van 'Maatschappij tot Nut van 't Algemeen', lid of commissaris van leesbibliotheek, spaarbank, Wezenfonds, Witte Kruis en Zaanlandse Bad- en Zweminrichting, directeur van zang- en muziekgezelschap 'Door Eendracht Bloeiende', penningmeester van het bekende 'Bogaers' (Ik denk niet dat er op dat kleine dorp Zaandijk nog meer instellingen op dat gebied waren!). Verder tekende en aquarelleerde hij.

Twee keer huwt hij, zoals gebruikelijk binnen een nauwe kring van (meestal vermogende!) verwanten. Eerst met Maartje Dekker, die 2 jaar na het huwelijk overleed. Drie jaar later trouwt hij met zijn nicht Aaltje Vis - 'Aaltje Ko's-, dochter van zijn oom Jacob Vis.

Ze kregen 5 kinderen: Cornelis, Martinus Jacob, Cornelia Maria, Albert Jan en Jakob Cornelis. Cornelis zet, samen met zijn broer Martinus de houthandel Cornelis Vis en Zn voort. Dochter Cornelia Maria trouwt Antonie Ingenegeren die een succesvolle carrière in voormalig Nederlands Oostindië begon. Voor de derde zoon Albert Jan Vis was het dorp Zaandijk te klein geworden. Reeds op 15 jarige leeftijd vertrok hij als stuurmansleerling naar de Oost. Over deze reis, waarop hij o.a. de uitbarsting van de Krakatau mee maakt, maakt hij een

uitvoerig verslag. (zie hiervoor Vis A Saandyk pg 307). Na 30 gelukkige huwelijksjaren overlijdt Aaltje 30 oktober 1890 toch nog vrij jong op 51 jarige leeftijd. Op dat moment is de nog 19 jarige Jakob Cornelis nog 'thuis'. Inmiddels 20 jaar geworden stelde hij toen zijn vader voor een reisje langs de Rijn te maken. Daarvan had hij veel gehoord maar nog nooit gezien. Ook opperde hij een 3^e persoon mee te laten gaan onder het motto 'de 3^e man brengt de gezelligheid an'.

Na diverse besprekingen werden beide voorstellen ten slotte aangenomen. De 3^e persoon werd nicht Griet, dochter van oom Marinus, broer van moeder Aaltje. De reistijd werd vastgesteld van Za. 15 augustus tot Zo 23 augustus. Door een noodlottige gebeurtenis moest de reis voortijdig worden afgebroken.

Het is een kostelijk reis geworden, heel geestig door de jonge Jacob Cornelis beschreven.

De eerste dag, via Keulen, alwaar o.a. de dom bezocht wordt, gaat de reis door naar Konigswinter. De tweede dag maken ze een tochtje op paard en ezel door het Zevengebergte en reizen door naar Remagen.

De derde dag maken ze een tocht per rijtuig door het Ahrdal. Niet alleen wordt uitvoerig alles beschreven wat ze allemaal te zien kregen, ook wordt smakelijk verslag gedaan van alle geneugten die de reis bood. 'Wijntje en Trijntje' komen uitvoerig aan bod! Zo maken ze op de 3^e dag kennis met een heer met zijn 2 dochters met wie ze de reis gezamenlijk voortzetten.

Zo wordt beschreven hoe een koetsier - lichtelijk 'aangeschoten' - de jonge dames probeert te versieren door ze wijn aan te bieden. We lezen: 'Ze waren er echter niet mee gediend...Ook wilde hij met ze naar de kermis om met ze te dansen. 'Van al die plannen kwam natuurlijk niets'. Dat de koetsier niet geheel nuchter meer was bleek uit de volgende zinsnede: 'Gedurende de tijd dat we weg waren geweest, hadden de koetsiers ook niet aan droge doeken zitten te zuigen want ze waren aardig vroolijk'. Enfin, meer verklap ik niet. U moet het verslag beslist zelf lezen. Deze in 1891 20 jarige jongeman was mijn oudoom die ik zelf nog goed gekend heb. Oom Ko en tante Titia bezocht ik steevast op nieuwjaarsdag, zoals dat in die tijd gebruikelijk was: familie (en goede bekenden) bracht men nieuwjaarwensen. Dat deze Jacob Cornelis Vis samen met Gerrit Jan Honig het 'Stamboek der familie Vis' (uitgave 1899) heeft geschreven, is genoegzaam bekend. Dat zijn zoon Jaap Vis, samen met Dirk Vis de kroniek 'Vis A Saandyk' het licht heeft doen zien uiteraard ook. Deze verknochtheid aan de familie (Vis) is duidelijk een familietrekje!

Beschrijving van mijn 1^e reisje langs den Rijn

DEEL I

Zaterdag 15 augustus 1891

De reisgenoten waren: Jacob VisCz, Mej. G. Vis en J.C. Vis

En geheelen tijd, voordat we den reis aanvaardden, had ik er eens met mijn vader over gesproken, om den Rijn eens te gaan bezoeken, waarvan ik reeds zooveel gehoord had, maar nog nooit wat van gezien had. Dit voorstel werd na eenige besprekingen, waarin het vóór en tegen van de zaak besproken werd, aangenomen. Daarna stelde ik voor, of het niet mogelijk zijn zou, dat we er nog een 3^e, of desnoods nog een 4^e persoon zouden kunnen vinden, die onze reeds op papier gestelde route mee zou willen maken, daar ik van dat standpunt uitging, dat de 3^e man de gezelligheid er aan brengt, en hoe meer ziel hoe meer vreugd. Na eenige besprekingen daaromtrent, kwamen we tot het besluit om mijne nicht Griet mede tot reisgezellin te nemen. Zij nam ons voorstel gaarne aan, de oude lui gaven zonder eenig verzet hunne toestemming. Daarna hadden we nog eenige besprekingen, omtrent bagagepunten, welke vooral we niet moesten vergeten te bezoeken, enz.; en werd de reis vastgesteld op Zaterdag 15 Augustus tot Zondag 23 Augustus.

Nadat ik Vrijdag te voren de reeds opgegeven couponboekjes had gehaald en het noodige Deutsche geld had gekocht, vertrokken wij Zaterdag morgen met het trammetje van 8.50 naar Amsterdam, dat we 9.35 weder verlieten; en met den trein rechtdoor tot Keulen spoorden. Dit was een zeer plezierige trein, daar we nergens moesten overstappen; alleen moesten we natuurlijk te Emmerik gevisiteerd worden, hetgeen een vervelend werk is. Met de reisgenooten, waar we mede in de coupé zaten, hebben we maar geen gesprek aangeknoopt, daar er 2 van Engelschen dames waren, die met elkaar op reis waren, en geen woord Hollandsch konden verstaan, en we ons Engelsch niet zoo machtig waren, dat we een geheel gesprek met hen zouden kunnen houden; zoodat dat gesprek met deze zoo evengenoemde dames met een enkelen zin afliep, als men het ten minste nog een gesprek wil noemen. Onze andere reisgenoten waren 2 Amsterdammers, een heer en een dame, met wien we ons niet veel bemoeid hebben veel bemoeid hebben. Aldus zaten we met 7 personen in de coupé, en bemoeide elk zich alleen met zijne eigene reisgenooten. Na ongeveer 3 uur sporens kwamen wij te Emmerik aan,

waar we allen moesten uitstappen om gevisiteerd te worden. Dat was me daar een drukte aan dat station, en nadat we een geruime tijd, met onze koffertjes open op de balie, hadden staan wachten gaf een van de douanen een kruis met wit krijt op onze koffers, ten bewijze dat we gevisiteerd waren; en konden we naar de wachtkamer gaan om wat te grebuiken. Daar namen Pa en ik elk een broodje met vleesch en een kopje koffie, terwijl Griet een stuk gebak met een kop koffie nam. Terwijl we nog druk aan het eten waren, moesten we alweer instappen, om verder naar Keulen te vertrekken, waar we tegen 3 uur arriveerden. Zoodra men de Deutsche grenzen gepasseerd is, zal men bemerken, dat de conducteurs de kaartjes onder het rijden komen knippen, gelijk zooals het vroeger ook bij ons geschiedde. Ik vind dit een gevaarlijk werk en wed dat verscheidene met mij het ook zullen zeggen.

Aan het station te Keulen gearriveerd zijnde, was ons eerste werk, het Handgepäck op te zoeken, waar we onze twee koffertjes konden in bewaring geven tegen betaling van 10 pfennig per colli. Nadat we het Handgepäck hadden bereikt en onze koffers met eenige moeite hadden afgegeven, gingen we de stad in om daar het een of ander te bezichtigen, en niet te evrgeten, om eens lekker wat te gaan gebruiken, daar we al aardige honger en dorst hadden gekregen. Ik vertelde daar zoo even dat we met eenige moeite onze koffers hadden afgegeven; ik mag eigenlijk wel zeggen met veel moeite, want grooter gedrang, dan voor dat loket van al die menschen met hun bagage heb ik haast nog nooit bijgewoond. Keulen vond ik dan een verbazend druk station, maar niet tegenstaande al die drukte vond ik het er toch wel gezellig en kon ik mij er best in schikken. Van het station liepen we langs de Dom en nog een straat door, welke ik zeer nauw vond voor een van de voornaamste straten van Keulen, naar de Passage, waar we op aanraden van mijn broer zouden gaan eten. In de Passage, die ik ook niet erg breed vond, was eene restauratie, waar we, na ons een weinig verfrischt te hebben, gingen eten. De consumptie was daar dan ook zeer goed, maar ik vond het lang niet netjes van den kellner, toen Pa vroeg hoeveel geld hij reeg, dit op zoo'n onduidelijke manier zeide, dat Pa in plaats van SiebenZehn Mark verstond, en het Pa maar liet betalen ook, behalve het drinkgeld of fooi, die hij eerst had gekregen. Gelukkig rekende ik het even na en kwam tot het besluit, dat Pa drie Mark te veel ha betaald, waarna de kellner geroepen werd en

na eenig dralen ze weder terug gaf. Op deze gelegenheid werd de 1^e Rijnwijnflesch ontkurkt van het aantal welke wij ons voorstelden aan den Rijn te drinken, en heetten elkaar welkom in Keulen.

Nadat we ons eens heerlijk verkwikt hadden aan spijs en drank en Pa en ik ieder een verschen sigaar in de brand hadden gejaagd, verlieten wij de Passage, met een maar tamelijk goede indruk daarvan, en wandelden al pratende naar den Dom, dien wij van binnen bezichtigd hebben. Eene beschrijving van den Dom, kan ik eigenlijk niet geven, daar we alleen er maar doorheen doorheen gewandeld zijn. Alleen kan ik dat zeggen, dat het een colossaal groote kerk is met prachtig beelhouwwerk en idem beschilderde ruiten; verder waren er twee kosters in rood gewaad, die, wanneer men te ver in de kerk doordrong, je terugstuurden. Voorts ging het er als in alle R.K. kerken toe. Hier genoeg van gezien hebbende, en tevens een weinig opgekoeld zijnde, daar het in de kerk heerlijk frisch was, gingen we vandaar naar de Rijnkade, waar we een mooi gezicht op den Rijn hadden. Al wandelende en pratende hadden we besloten om met den trein van 5.20 uit Keulen te vertrekken naar Mehlem en vandaar met de pont over te gaan naar Königswinter waar we overnachten zouden. Terwijl we onze oogen goed de kost gaven en onderweg nog een flesch eau de cologne bij Johanna Maria Farina op het Domplein kochten, kwamen we ongeveer om 5 uur weer aan het drukke station van zoeven. Met evenveel moeite als toen ik mijn koffers had afgegeven, wist ik ze weer terug te krijgen en gingen we de trappen op naar het perron; daar aangekomen, kwamen we te weten, dat de trein voor Königswinter juist voorstond, die eenige minuten verspätet was, hetgeen bij nader onderzoek nog al zeer dikwijls voorkomt in Duitschland. Wij veranderden direct ons zoeven gemaakt plan, en besloten nu maar direct naar Königswinter te gaan, hetgeen ook wel zoo gemakkelijk voor ons was. Nauwelijks zaten we of met bliksem snelheid vertrokken we naar zoo evengenoemde plaats, zonder een station aan te doen, zoodat we begonnen te vrezzen misschien vliegen we aanstonds Königswinter ook nog voorbij; maar we werden gerust gesteld, want hij stopte wel degelijk te Königswinter. Dadelijk gaven we onze bagage aan den portier van het Europäische Hof, waar we onzen intrek namen. Wandelend ons hotel bereikt hebbende, verzochten we aan den hotelier om 2 kamers, die ons spoedig werden verschaft en op den Drachenfels uitzagen.

Het eerste werk wat ons te doen stond, was natuurlijk ons te verfrischen, wat we dan ook weer eens heerlijk gedaan hebben. Daarna gingen we naar den tuin van

waar we een schoon uitzicht op den Rijn hadden. Beneden ons zagen we den Rijn statig langs zijne oevers stroomen en aan de overzijde zagen we een reeks van prachtig met boomen begroeide bergen, waarin zich tegenover Königswinter het dorp Mehlem bevindt, en hetwelk daar zeer mooi is gelegen. Verder op, een weinig stroom afwaarts, verheft zich op een hoogen berg de ruïne Godesberg, hetgeen met elkander een zeer mooi gezicht opleverde. We gevoelden ons dan daar weldra thuis en kwamen tot de conclusie, dat het op zoo'n klein plaatsje als Königswinter toch gezelliger was dan in zoo'n drukke stad als Keulen. Voordat het donker werd hebben we nog eene wandeling langs den Rijn gemaakt, en hebben we geprobeerd een mooi gezicht te krijgen op het eiland Nonnenwerth, dat ons maar ten deele gelukt is, daar het eiland nog al ver van Königswinter aflight en de avond reeds begon te vallen; zoodat we reeds met donker aan het hotel kwamen, wat er nu heel gezellig uitzag, daar het terras, vanwaar men op den Rijn kan zien, verlicht was. Het terras was echter geheel bezet door de verschillende gasten, zoodat we verplicht waren binnen te gaan zitten, waar we ons avondeten gebruikten, hetwelk deze maal uit Wiener Schnitzel met aardappelen en salade bestond, en welke bijna elken avond weer het geval was, daar het ons zoo uitmuntend smaakte. Voordat we er echter aan begonnen, hebben we eerst een aantal fotografieën bekeken waarvan Griet en mijn persoontje er elk twee hebben gekocht. De oberkellner was zoo beleefd, om ons uitlegging te geven van de verschillende fotografieën. Deze persoon, alsmede het hotel, maakte op ons eenen zeer goeden indruk, zoodat we ons recht hier op ons gemak gevoelden. Terwijl wij ons den wijn en het avondeten heerlijk lieten smaken, werden de andere gasten, die op het terras en in den tuin zaten, genoodzaakt naar binnen te gaan, daar er een hevige bui kwam die echter toch maar een kwartier duurde. Kort daarna gingen de meeste gasten al te bed, zoodat we weldra de eenigsten waren die nog op waren; en dit was toch nog niet later dan ongeveer kwart voor tien. We gingen toen nog een weinig musiseeren, en gingen daarna ook maar naar bed, nadat we gezegd hadden, dat we 's morgens 6 uur gewekt zouden willen worden, daar we van plan waren den volgenden dag vroeg het Zevengebergte in te gaan.

Mutaties op de genealogische staat van Jacob Vis en zijn nageslacht

Cidd Drs Pieter Vis, overleden te Goes op 2 mei 2006 1/2
CVIIbaaf Jan Duyvis, overleden te Bergen op 8 augustus 2006

CVIIbaabac Justus van Hoytema, overleden op 6 november 2006

Stichting Familie Vis van Zaandijk

Secretariaat: Gerlag J. Vis
Langeland 41
1602 KC Enkhuizen

Redactie

Anna M. Gosman - Vis, Hopklaver 29, 3069 DB
Rotterdam
Laurens Vis, Konijnenlaan 51, 2243 EP Wassenaar.
Telefoon 070 - 511 87 97

Sanna Engelina Vis - Rotmans 1922 – 2006

Op 26 april overleed, na een zware tijd te Leidschendam, Sanna Engelina Rotmans-Vis, echtgenote van Jan Hajo Vis,(overleden in 2002) enthousiast secretaris van Stichting Familie Vis van Zaandijk. Dankzij zijn inzet kon in 1998 de bijgewerkte genealogische staat van Jacob Vis en zijn nageslacht uitgebracht worden. In 2002 legde hij zijn secretariaats-werkzaamheden neer bij welke gelegenheid hij tot erelid van de stichting werd benoemd.

Lien was een opgewekte, levenslustige, sportieve, maar vooral zeer muzikale echtgenote en moeder. Ze had een zeer fraaie stem.

In een zeer bijzondere en stijlvolle crematieplechtigheid is afscheid van haar genomen. Deze stond ook geheel in het teken van haar liefde voor de muziek. Beide dochters Marieke en Eveline, op piano en met fluit, speelden werken van o.a. Bach, Mozart en Schubert. Kleinzoon Sonno bracht een gitaarcompositie ten gehore. Een ieder had een bijdrage aan de crematieplechtigheid.

JAAP KUYT

